

zborovi pjesmom su uzveličali liturgijsko slavlje u 18.00 sati koje je predvodio župnik katedralne župe Sv. Terezije Avilske, vlč. Branko Fresl u zajedništvu sa svećenicima i upraviteljima župa s područja Bjelovarsko-križevačke biskupije. Zborovima koji su predvodili liturgijsko pjevanje ravnala je mo. Ivana Matkov, dirigentica i voditeljica bjelovarskog katedralnog zbora, dok je za orguljama bio mo. Marko Đurakić, biskupijski povjerenik za orgulje i naslovni katedralni orguljaš. Na početku koncertnog dijela, prigodnim riječima obratila se povjerenica I. Matkov, a zatim je svaki zbor samostalno izveo po jednu pjesmu. Na samom kraju pjevačima se obratio te im zahvalio mons. Vjekoslav Huzjak, biskup bjelovarsko-križevački. Mons. Huzjak pritom je istaknuo važnost liturgijske glazbe te izrazio zadovoljstvo smotrom naglasivši kako je glazbena umjetnost neizostavan dio rimokatoličke kulturne baštine te kako glazba nije samo ukras, već sastavni dio liturgije. Pohvalio je nastojanja povjerenice kao i Povjerenstva za crkvenu glazbu da liturgijska glazba služi na slavu Božju i posvećenje vjernika.

Na smotri su sudjelovali: Mješoviti katedralni zbor Sv. Terezije Avilske Bjelovar, zbor župe Sv. Marije Magdalene, Kapela, zbor župe Presvetog Srca Isusova i Sv. Ladislava kralja, Mali Raven, zbor župe Sv. Josipa, Grubišno Polje, mješoviti zbor župe Sv. Ivana Krstitelja, Sveti Ivan Žabno, zbor župe Sv. Ane, Križevci, zbor župe Sv. Ivana Krstitelja, Sv. Ivan Zelina, „Trinitas“, župa Presvetog Trojstva, Visoko, zbor župe Sv. Vida mučenika, Vrbovec, „Marijini miljenici“, župa Uznesenja Blažene Djevice Marije, Gornja Rijeka, zbor župe Sv. Margarete, Dubrava, zbor župe Sv. Ivana Krstitelja, Ivanska, zbor župe Sv. Jurja mučenika, Rakovec, zbor župe Sv. Margarete, Gornji Dubovec, zbor župe Sv. Ane, Bjelovar, zbor župe Sv. Katarine, Nevinac i Uznesenja Blažene Djevice Marije, Nova Rača, zbor župe Blažene Djevice Marije Žalo-

sne i Sv. Marka Križevčanina, Križevci, zbor župe Presveto Trojstvo, Veliko Trojstvo, zbor župe Sv. Jurja Mučenika i Srca Marijina, Kaniška Iva, zbor župe Pohoda Blažene Djevice Marije, Garešnica i muški zbor Sv. Marko Križevčanin, Križevci.

Ivana Matkov, mag. mus. et mag. akad. glaz.

ZAGREB

SUSRET CRKVENIH ZBOROVA GRADA ZAGREBA O SPOMENDANU SV. CECILIJE

Velebni zvuci sakralne glazbe širili su se u predvečerje srijede 20. studenog zagrebačkom Dubravom kada su u župi sv. Ivana XXIII. crkveni zborovi Grada Zagreba svojom pjesmom proslavili svetu Ceciliju, zaštitnicu glazbenika.

Misno slavlje predvodio je pomoćni biskup zagrebački mons. Ivan Šaško. Glavni obol u organizaciji toga posebnoga slavlja dalo je Hrvatsko društvo crkvenih glazbenika sa svojom predsjednicom s. doc. dr. Domagojom Ljubičić. U uvodu u misno slavlje domaćin župnik Kristo Brkić pozdravio je mons. Šaška te se zahvalio svim zborovima koji su se prihvatili sudjelovati u već tradicionalnom okupljanju zagrebačkih crkvenih zborova. Uz domaći zbor župe Ivana XXIII Pape, u posebnom slavlju i čašćenju svoje nebeske zaštitnice sudjelovali su zbor »Crux« župe Vukomerec, mješoviti zbor susjedne župe sv. Leopolda Mandića, župni zbor Ivana Krstitelja sa zagrebačke Nove Vesi, zbor župe Marije Pomoćnice s Knežije, zbor svetog Mateja iz Dugava, mješoviti zbor župe sv. Male Terezije od Djeteta Isusa iz Trnja, Collegium pro Musica Sacra te zbor župe Ivana Apostola i Evangelista iz Utrina. Zborovima je dirigirao mladi maestro Krstijan Palčec, dok ga je na orguljama pratila Petra Hrvaičić.

Prigodnu propovijed mons. Ivan Šaško otvorio je spomenom na stradanje Vukovara i Škabrnje te na sve žrtve ubije-

ne na Ovčari, povezujući sa hrvatskom poviješću misna čitanja iz Druge knjige o Makabejcima koja govore o majci koja je u istom danu gledala smrt svojih sedam sinova (2 Mak 7, 20). Tumačeći pročitano Isusovu prisposobu o mnama (Lk 19, 11-27), biskup Šaško tumačio je kako ta priča nije apologija spretnosti u stjecanju dobitka te da ona nema gospodarsku ili financijsku narav, nego govori o potrebi budnosti i prepoznavanju darova koje je čovjeku podario Bog, kao i dar života koji se ne može zanemariti ili uzalud potrošiti. Treći je sluga nazvan zlim, objasnio je biskup Šaško, jer je pristao uz iskrivljenu sliku, pristao je živjeti uz prisilu, mimo povjerenja koje mu je iskazao Gospodin. Sliku zborova u crkvi sv. Ivana XXIII. biskup Šaško suprotstavio je ponašanju toga sluga koji je svoju mnu zamotao u rubac i vratio ju gospodaru. »Pjevati se ne može na silu ili ako je tako znamo kako to zvuči, kada nekoga tjerate da pjeva. Pjeva se i o najtežim životnim iskustvima – o bolima i u bolima, o nepravdi, bijedi, tuzi, ali je uvijek potrebno srce. Bez srca ni tuga u pjesmi nije tužna, niti je radost ushićena«, rekao je mons. Šaško. Osvrnuvši se na liturgijska slavlja kao odraz, stvarnosti iskustvo ljubavi Boga i čovjeka, istaknuo je da ona kao takva ne mogu proteći bez slavlja i pjesme. »Baš kao što dar nije dar ako se mora darova, tako i nema slavlja ako se mora slaviti. Nitko istinski ne slavi ako se mora slaviti«.

»Pjesma može biti raskošna, kao ova večeras, ili pak u titraju duše, u glasu koji od slabašnoga postaje glasom zajednice vjernika. To čini zbor. Zbor nije samo skup više ljudi. Nego je ponajprije preuzimanje onoga što nosimo u sebi. Nešto što ne postaje samo moje nego postaje zajedničko, uobličeno u riječ, uobličeno u melodiju koju je Crkva prepoznala kao prihvatljivu za izražaj svoje hvale Bogu«, rekao je u nastavku. »Vi koji darove svoga ushita, svoje vjere i svoje pjesme dijelite drugima vi ste pomoć da uvidimo da svaki

čovjek ima neki dar za druge. Pjevanje i sviranje u crkvi očito nije neki dodatak i neka sastavnica bez koje se može. Zborovi su pokazatelj življenja vjerničke zajednice. Dar su drugima«, kazao je članovima crkvenih zborova.

Vraćajući se na Evanđelje po Luki, biskup Šaško je podsjetio na prihvaćanje isključenih, navještaj muke, smrti i uskrsnuća te na dolazak Kraljevstva Božjega. »Naši zborovi pokazuju se u tome trostrukome svjetlu i razlogu. Zborovi lako privlače, lako uključuju druge ljude i vjernike. Sadržaj koji pjevaju uvijek je vezan uz Kristovo otajstvo muke, smrti i uskrsnuća. Treće, oni upućuju na vječnost. To ne smijemo zaboraviti. Crkveni zborovi nisu izgrađeni samo od pjevača. U svemu što činimo u liturgiji dionici smo onoga što čini Krist, Krist kao pjevač, premda u Svetom Pismu nemamo zabilježen podatak da je Isus pjevao, kao što nemamo podatak da se smijao. Međutim, ono što je pjesma sigurno je njemu itekako blisko. Teško je vjerovati da na svadbama nije zapjevao. Teško je vjerovati da u mucu nije tužio tužaljka koje je poznavao i itekako dobro tumačio onima koji su ga slušali«, objasnio je biskup Šaško. Ističući da se crkvene zborove ne može sagledavati isključivo kroz prizmu ovzemaljskog, poručio im je da oni žive od nebeskoga dara, ali i onoga što oni imaju ste primili drugi ne znaju izreći, jer nemaju taj dar, koji zborovi unose u život vjernika.

»U svoju maramicu nemojte zamotati poneki uspjeh koji pripada prolaznoj modi. Nego i dalje maramicom brišite znoj, poneku suzu, kada zajedno s ostalim vjernicima uzdižete glavu ili vapaj Bogu ili kada morate i trpjeti zbog ljubavi prema Crkvi«, kazao je u zaključku propovijedi biskup Šaško. Nakon misnog slavlja okupljanje je zaključeno druženjem u župnom pastoralnom centru.

Marino Erceg